

על ידי צדקה למטה גורם יחוד למעלה

וצדקה זה עץ החיים, וצדק"ה נותן לצד"ק^[ח], וכאשר נותן לצד"ק אז נתחבר זה בזו, והשם הקדוש נמצא שלם, ומי שעושה התעוררת זו למטה, ודאי כאלו עשה שם הקדוש בשלמות, כדמיון שהאדם עושה למטה, כך נתעורר למעלה.

אשרי חלקו של הזוכה לעשות שם הקדוש למעלה, לפיכך הצדקה עולה על הכל.

רק לשמה היינו עם כוונה ליחד קוב"ה ושכינתיה

וזה רק בצדקה לשמה, שהרי נתעורר צדק"ה לצד"ק, לחברם יחד, ולהיות כל השם הקדוש כראוי, שהרי צד"ק לא נתתקן ולא נשתלם אלא בצדק"ה, שכתוב: **"בְּצַדְקָה תִּכְוֶנֶנִי"** (ישעיהו נד, יד), ועל כנסת ישראל נאמר, ולפיכך כתיב: **"וְעֲשִׂיתֶם אִתָּם"**.

זוהר חלק ג' פרשת בחוקותי דף קיג:

לעולם ירגיז יצר טוב על יצר הרע

"וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאָרְץ וּשְׂכֻבְתָּם וְאִין מַחְרִידוֹגוֹ". רבי יוסי פתח, **"רְגִזוּ וְאֵל תַּחֲטְאוּ וְגוֹ"** (תהלים ד, ה), מקרא זה נתבאר, שצריך האדם להרגיז יצר הטוב על יצר הרע, וכך הוא.

מלאכי חבלה משוטטין בלילה

אבל בשעה שנחשך הלילה, והאדם שוכב על מטתו, הרבה שרי עונשין נתעוררים בעולם, והולכים ומשוטטים, והאנשים צריכים להמלא פחד מלפני הקדוש ברוך הוא, ולירא ממנו, כדי שלא תמצא נפשו ביניהם, וינצל מהם.

לא לדבר מהם בלילה כלל

וצריך האדם להזהר שלא ידבר כלל מהם בלילה, כדי שלא יעורר אותם אליו, ולא יהיו נמצאים אצלו, זהו שכתוב: **"אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מְשֻׁבְּבֵיכֶם וְדַמּוּ סֵלָה"** (תהלים ד, ה), שלא ידבר מהם כלל.

זיו הזוהר

מלכות, להשפיע בה שפע, אז נקראת המלכות צדקה, ואז שמא קדישא שהוא השם הוי"ה ברוך הוא אשתכח שלים, בהזדווגו עם אדני או אלהים:

ולעשות היינו לפעול התקון לזווגם יחד: ח. רבי שמעון מבאר, שאין המלכות נקראת תמיד צדקה, אלא שנקראת צדק, וצדקה היינו תפארת עץ החיים, ורק כאשר נתחבר תפארת עם

